

Pimp de Troonrede 2017

Leden van de Staten-Generaal,

De jeugdzorg is sinds enkele jaren toevertrouwd aan de gemeenten. Uitgangspunt is dat het belang van het kind centraal staat - zo stellen alle rapporten, zo zeggen alle betrokkenen. Vaak gaat dit goed, maar ook weer niet altijd en ook niet overal.

Hoe is de situatie nu geregeld? De minderjarige tiener vanaf 12 jaar heeft bijvoorbeeld, in geval van een scheiding van de ouders en het opstellen van een ouderschapsplan, het recht om gehoord te worden door de rechter, het recht op informatie en het recht op privacy van zijn of haar gegevens. Het doel is natuurlijk om er gezamenlijk, in overleg met alle betrokkenen, uit te komen. Mocht dit niet naar tevredenheid van het kind zijn, kan deze onder voorwaarden bij de rechter om een curator vragen die zijn of haar belangen behartigt.

In de praktijk is deze curator een redelijk onbekend figuur bij de jongeren, waar maar zelden om gevraagd wordt. Hij is bovendien onderdeel van een nogal tijdrovende procedure. Wanneer een kind het met de ouders oneens is over de afgesproken omgangsregeling of de naleving daarvan, dient men het kind eerst bekwaam te vinden om een verzoek te doen, dan dient het verzoek door de rechter beoordeeld te worden, en pas dán kan de curator namens het kind gaan optreden. Juist in tijden van spanning is een langer durende procedure niet wenselijk.

De zaken rond jeugdzorg vallen in ons rechtssysteem onder het civiel recht. Anders dan in het strafrecht of bestuurlijk recht heeft de minderjarige tiener in het civiel recht niet de mogelijkheid om zelf een proces te starten dan wel in hoger beroep te gaan. Bij een geschil over een omgangsregeling hebben beide ouders dat wel. Het kind mag hooguit hopen op een curator. De rechten zijn hier dus niet eerlijk verdeeld. Het belang van het kind staat niet meer centraal.

Ons besluit is dat een minderjarige tiener, net als bij andere vormen van recht, in die uiterste gevallen waar de belangen van de ouders lijnrecht tegenover die van het kind staan – en daar kunnen we ons allemaal voorbeelden bij bedenken – het zelfstandig procesrecht toegekend moet krijgen. De tiener laat zich in deze gevallen uiteraard bijstaan door een advocaat (niet door een curator). Tieners worden steeds mondiger en maatschappelijk bewuster, dit procesrecht sluit aan bij deze emancipatie van de tiener.

Daarnaast wordt het geld dat gemeenten ontvangen voor jeugdzorg geormerkt. Dat wil zeggen dat het geld hoe dan ook aan jeugdzorg besteed wordt en niet aan andere doelen, zoals bijvoorbeeld de gemeentelijke plantsoendienst. Deze maatregel is helaas noodzakelijk omdat het regelmatig voorkomt dat de beschikbare gelden voor jeugdzorg niet opgemaakt worden, terwijl in diezelfde gemeenten jongeren wel op een wachtlijst staan voor jeugdzorg. En één ding moge duidelijk zijn: wachtlijsten zijn al helemáál niet in het belang van het kind!

Stem: Leve de Koning!

Publiek: Hoera, hoera, hoera!!!

Jody Otten